

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 168/20

Luxembourg, den 17. december 2020

Dom i sag C-490/19
Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier mod Société
Fromagère du Livradois SAS

EU-retten forbyder under visse omstændigheder gengivelse af den form eller det udseende, der kendetegner et produkt, som er omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse

Der skal foretages en vurdering af, om denne gengivelse kan vildlede forbrugerne under hensyntagen til alle relevante faktorer, herunder, hvordan det pågældende produkt præsenteres for offentligheden, og markedsføringen heraf samt de faktiske omstændigheder

»Morbier« er en ost, der fremstilles i Jura-bjergkæden (Frankrig), og som siden den 22. december 2000 har en beskyttet oprindelsesbetegnelse. Osten er kendetegnet ved en vandret sort stribe, som deler osten i to dele. Denne sort stribe, som oprindeligt bestod af kul, består nu af vegetabilisk kul og er udtrykkeligt nævnt i beskrivelsen af produktet i varespecifikationen vedrørende den beskyttede oprindelsesbetegnelse.

Société Fromagère du Livradois SAS, som siden 1979 har fremstillet morbier-ost, har ikke hjemsted i det geografiske område, som betegnelsen »Morbier« er forbeholdt. Siden udløbet af en overgangsperiode har selskabet anvendt betegnelsen »Montboissié du Haut Livradois« for sin ost.

I 2013 anlagde Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (herefter »Syndicat«) sag mod Société Fromagère du Livradois ved tribunal de grande instance de Paris (retten i første instans i Paris, Frankrig). Ifølge Syndicat krænkede Société Fromagère du Livradois den beskyttede oprindelsesbetegnelse og udøvede illoyal konkurrence og snylteri ved at fremstille og markedsføre en ost, der gengav udseendet af det produkt, som var omfattet af den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Morbier«, navnlig den sorte stribe. Syndicat fik ikke medhold i dette søgsmål.

Ved dom afsagt i 2017 stadfæstede cour d'appel de Paris (appeldomstolen i Paris, Frankrig) denne dom. Ifølge denne domstol har den beskyttede oprindelsesbetegnelse ikke til formål at beskytte et produkts udseende eller karakteristika, men dets betegnelse, og den forbyder ikke fremstilling af et produkt ved brug af de samme teknikker. Syndicat iværksatte herefter kassationsanke til prøvelse af denne dom ved den forelæggende ret.

Under disse omstændigheder anmodede Cour de cassation (kassationsdomstol, Frankrig) Domstolen om en fortolkning af artikel 13, stk. 1, i henholdsvis forordning nr. 510/2006¹ og forordning nr. 1151/2012² om beskyttelse af registrerede betegnelser. Spørgsmålet var navnlig, om en gengivelse af de fysiske karakteristika ved et produkt, der er beskyttet af en oprindelsesbetegnelse, kan udgøre en praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse, som er forbudt i henhold til disse to forordningers artikel 13, stk. 1, litra d). Det var første gang, at Domstolen skulle fortolke disse forordningers artikel 13, stk. 1, litra d).

¹ Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20.3.2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2006, L 93, s. 12).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21.11.2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2012, L 343, s. 1).

Domstolens bemærkninger

For det første fastslog Domstolen, at artikel 13, stk. 1, i henholdsvis forordning nr. 510/2006 og forordning nr. 1151/2012 ikke blot forbyder tredjemand at anvende en registreret betegnelse. For det andet fastslog Domstolen, at disse to forordningers artikel 13, stk. 1, litra d), forbyder gengivelse af den form eller det udseende, der kendetegner et produkt, som er omfattet af en registreret betegnelse, når gengivelsen kan forlede forbrugeren til at tro, at det omhandlede produkt er omfattet af den omhandlede registrerede betegnelse. Det skal i denne forbindelse under hensyn til alle relevante faktorer i sagen – herunder, hvordan de pågældende produkter præsenteres for offentligheden, og markedsføringen heraf samt de faktiske omstændigheder – undersøges, om gengivelsen kan vildlede en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet europæisk forbruger.

Domstolen nåede frem til denne konklusion efter indledningsvis at have henvist til, at artikel 13, stk. 1, i henholdsvis forordning nr. 510/2006 og forordning nr. 1151/2012 omfatter en gradvis opregning af handlinger, der er forbudt, og at bestemmelserne ikke begrænser sig til at forbyde anvendelsen af selve den registrerede betegnelse. Eftersom disse bestemmelser ikke præcist definerer de forbudte handlinger, omfatter disse forordningers artikel 13, stk. 1, litra d), i bred forstand alle andre handlinger end dem, der i henhold til forordningernes artikel 13, stk. 1, litra a)-c), er forbudt, og som kan føre til vildledning af forbrugeren med hensyn til det omhandlede produkts virkelige oprindelse.

Hvad dernæst angik spørgsmålet om gengivelsen af den form eller det udseende, der kendetegner et produkt, som er omfattet af en registreret betegnelse, udgør en praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse, bemærkede Domstolen, at **genstanden for den i forordning nr. 510/2006 og i forordning nr. 1151/2012 omhandlede beskyttelse er den registrerede betegnelse og ikke det produkt, der er omfattet af denne betegnelse. Formålet med denne beskyttelse er dermed ikke at forbyde brugen af fremstillingsmetoder eller gengivelsen af en eller flere af de karakteristika, der fremgår af varespecifikationen for et produkt, der er omfattet af en registreret betegnelse, fordi disse fremstillingsmetoder eller karakteristika fremgår af varespecifikationen.**

Beskyttede oprindelsesbetegnelser er ikke desto mindre beskyttet, for så vidt som de betegner et produkt, som har visse egenskaber eller visse karakteristika. Den beskyttede oprindelsesbetegnelse og det heraf omfattede produkt er dermed indbyrdes forbundne. **Det kan således ikke udelukkes, at gengivelsen af den form eller det udseende, der kendetegner et produkt, som er omfattet af en registreret betegnelse, kan være omfattet af anvendelsesområdet for disse to forordningers artikel 13, stk. 1, litra d), selv om betegnelsen hverken fremgår af det omhandlede produkt eller dets emballage.** Dette er tilfældet, hvis gengivelsen kan vildlede forbrugerne med hensyn til det pågældende produkts virkelige oprindelse.

For at afgøre, om dette er tilfældet, **skal det bl.a. vurderes, om et element af udseendet af et produkt, der er omfattet af en registreret betegnelse, udgør et referencekarakteristikum eller et særligt særpræget karakteristikum ved produktet, for at gengivelsen heraf sammen med alle relevante faktorer i sagen kan forlede forbrugeren til at tro, at det produkt, som indeholder denne gengivelse, er omfattet af den omhandlede registrerede betegnelse.**

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stalder ☎ (+352) 4303 3127

www.curia.europa.eu

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« (+32) 2 2964106